

[Formanden.]

fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, vil jeg betragte det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget. Sagens videre behandling stilles herefter i bero.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af forskellige arvelove.

(Lovforslaget (nr. 32) findes i tillæg A. sp. 539, fremsættelsen i tidenden sp. 290).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ole Espersen (S):

Det drejer sig om genfremsættelse af et lovforslag . . .

Formanden:

Der må være ro i salen nu.

Ole Espersen (S):

Det drejer sig om genfremsættelse af et lovforslag, som ved førstefremsættelsen her i tinget fik en velvillig behandling, og der er ikke nogen grund til, at det ikke skal have det samme nu.

Lovforslaget vedrører opfyldelsen af en konvention, og det vil jo sige, at vi ikke kan ændre i selve det materielle indhold. Indholdet består væsentligst deri, at testamenter i videst muligt omfang skal være gyldige, og det er naturligvis et prisværdigt formål. Jeg skal derfor kun knytte et par mere principielle bemærkninger til lovforslaget.

Det er en bemyndigelseslov. Efter forslagets § 1 formuleres arvelovens § 80 a således:

„Ved overenskomst med fremmed stat eller af justitsministeren kan der fastsættes regler om forholdet mellem dansk og anden stats lovgivning om arv.“

Det, der er tale om her, er altså, at vi bliver bedt om at give administrationen en bemyndigelse til at fastsætte ved administrative regler enhver bestemmelse om arv, hvor sagerne har tilknytning til udlandet. I alle tilfælde, hvor en udenlandsk tilknytning kommer ind, hvor der er tale om at vælge mellem dansk lovgivning eller anden lov-

givning, skal spørgsmålet afgøres af administrationen.

Det er altså en ret vidtgående bemyndigelse, og det skal jeg ikke laste hverken den nuværende justitsminister eller den forudgående for, da det er en tradition, at man på enkelte områder gør det på den måde. Ikke desto mindre må vi spørge os selv, om traditionen er ved at blive for omfattende. Jeg husker, at jeg selv engang har anbefalet, at man gik frem på denne måde, fordi det er en praktisk facon at gøre det på, men her står vi i virkeligheden over for en tendens til, at alle regler, der vedrører international-privatretnlige forhold, afgøres administrativt. Jeg vil ikke hermed sige, at vi er ved at gå for vidt, eller at det ikke er meget passende at gøre det, men det er nok et spørgsmål, vi i hvert fald må drøfte i udvalget.

I øvrigt vil jeg gerne sige tak til justitsministeren for løftet om at fortsætte den praksis, som blev indledt under den forrige justitsminister, hvorefter folketingets retsudvalg — i andre sager de andre stående udvalg — bliver gjort bekendt med, får lejlighed til at se, de udtalelser, der er indhentet fra forskellige udvalg, fra forskellige andre administrative organer osv. Jeg synes, det er væsentligt, at man på denne måde kan få sagerne oplyst så godt som muligt.

Kirsten Jacobsen (FP):

Med det formål at begrænse taletiden her i tinget skal jeg indskrænke mig til at meddele, at medlemspartiet kan tilslutte sig lovforslaget bortset fra de punkter, der går ud på at give justitsministeren særlige bemyndigelser. Det spørgsmål vil vi imidlertid vende tilbage til i udvalget, idet det er vores opfattelse, at de ændringer, der nødvendigvis må foretages for at harmonisere disse arvelove, principielt må forelægges folketinget og ikke ensidigt afgøres af skiftende ministre.

Kirsten Sparre Andersen (V):

Det foreliggende forslag om ændring af tre arvelove har til formål at bemyndige justitsministeren til at tiltræde konventioner og til at fastsætte regler om forholdet mellem dansk og udenlandsk lov vedrørende arv. I det foreliggende tilfælde agtes bemyndigelsen brugt til at ratificere Haagerkonventionen om testamenters form og en over-